

Η Εφημεριδούλα

Ιούλιος 2023

Τεύχος 331 37ος χρόνος

pinteris@hotmail.com

210 - 96 52 336

Εκδότης: Γιώργος Πιντέρης, Ph.D. Ψυχολόγος - Συγγραφέας

Η νέα Βουλή

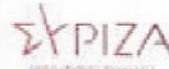
Η νέα Βουλή έχει όλες τις προδιαγραφές για να μετατραπεί σε τσίρκο. Κατ' αρχήν έχει τους απαραίτητους «πρωταγωνιστές»: Πρώτος – πρώτος ο Πολάκης. Αυτός, και μόνο τρία κόμματα να ήταν στη Βουλή, όπως δείχνει η πρόσφατη ιστορία, έχει την ...ικανότητα να τη μετατρέψει σε τσίρκο ανά πάσα στιγμή. Παράλληλα, έχουμε την Κωνσταντοπούλου η οποία δηλώνει ότι ...κάνει για εκατό. Φαντάζεστε ένα διάλογο ανάμεσα στους δύο;

Όμως, δεν είναι μόνον αυτοί οι δύο. Έχουμε κι άλλους. Για παράδειγμα, είμαι περίεργος για το πώς θα εξελιχθούν οι «διάλογοι» ανάμεσα στον Βελόπουλο και το νέο κόμμα Νίκη. Ποιος από τους δύο θα είναι πιο ...Χριστιανός από τον άλλον; Ένας ακόμη παράγοντας είναι και οι Σπαρτιάτες που βάζουν τον Κασιδιάρη στη Βουλή απ' το παράθυρο. Έχει ενδιαφέρον πώς θα εξελιχθούν οι κόντρες ανάμεσα σ' αυτούς και τ' άλλα δύο ακροδεξιά κόμματα.

Παράλληλα, θα έχουμε και την αντιπαράθεση ανάμεσα στον Κουτσιούμπα και την Κωνσταντοπούλου η οποία φαίνεται ότι ...του έχει κάτσει στο στομάχι. Το μόνο προβλέψιμο είναι οι διάλογοι που θα έχει η ΝΔ με τα υπόλοιπα 7 κόμματα. Όλοι οι υπόλοιποι διάλογοι είναι απρόβλεπτοι. Ας δούμε μερικούς συνδυασμούς: ΣΥΡΙΖΑ με ΠΑΣΟΚ, με ΚΚΕ και με Κωνσταντοπούλου. ΠΑΣΟΚ με ΚΚΕ. ΝΙΚΗ με Σπαρτιάτες.

158

48

32

20

12

12

10

8

Το μόνο που είναι σίγουρο είναι ότι για να ψηφιστεί ένας νόμος θα χρειάζεται πολύ περισσότερος χρόνος. Ο λόγος; Σύμφωνα με τον κανονισμό της Βουλής, κάθε αρχηγός κόμματος δικαιούται να μιλήσει για 12 λεπτά. Σιγά που θα σεβαστούν το χρόνο, αλλά ακόμα κι αν τον σεβαστούν, 7 ομιλητές επί 12 λεπτά ο καθένας μας κάνουν μία ώρα και 24 λεπτά. Όμως, αυτό ισχύει αν μιλήσουν μόνον οι αρχηγοί των κομμάτων. Όμως, σίγουρα θα υπάρχουν κι άλλοι ομιλητές, οπότε ο χρόνος πολλαπλασιάζεται.

εξαιρετικά δύσκολο. Πόση αξιοπρέπεια, πόση σύνεση και ορθολογισμό πρέπει να διαθέτεις για να λάβεις αλλά και εν τέλει να πραγματοποιήσεις μια τέτοια πράξη.

Να εξηγούμαστε, γενικά είμαι κατά της Αυτοκτονίας. Ωστόσο, θεωρώ πολύ δίκαιο όταν πληρούνται όλα τα ιατρικά και νομικά δεδομένα να επαφίεται η επιλογή στον άνθρωπο που τον αφορά άμεσα. Δικη του είναι η ζωή, δικη του η αρρώστια, δικη του λουπόν και η επιλογή εάν θα τον θυμάσαι γελώντας με το τελευταίο σας τηλεφωνικό ανέκδοτο.

Ευχαριστώ πολύ που το μοιράστηκες μαζί μας, δεν είναι εύκολο να χάνουμε ανθρώπους μας. Κλονίζεται η τάξη στο ωραία τακτοποιημένο μας σύμπαν. Σε αυτό το πλαίσιο, μπορεί να σε βοηθά ο θυμός σου προς την Judith που τον "επηρέασε" και "ενορχήστρωσε" αυτήν την απόφαση. Έτσι όμως αμφισβητείς την κρίση του φίλου σου, που από ότι ανέφερες μέχρι και τις 17 Μαΐου τα είχε "400".

Ας βρει ηρεμία η ψυχή του εκεί που πήγε. Και είμαι σίγουρη ότι όταν καταλαγιάσει ο θυμός και η θλίψη σου ίσως να δεις το όλο συμβάν με άλλα ματια, ίσως και όχι αλλά σίγουρα θα σε έκανα να προβληματιστείς με την δική μου

Η Στήλη των Αναγνωστών
Ομολογώ ότι συγκινήθηκα από την ανταπόκριση που είχε το άρθρο για το φίλο μου Bob. Σας ευχαριστώ. Αντιλαμβάνομαι ότι, με τη συναισθηματική φόρτιση που είχα όταν το έγραφα, τα είχα βάλει με τη σύζυγό του. Όμως, καθώς περνάν οι μέρες, και με αφορμή τα μηνύματα που έλαβα, αντιλαμβάνομαι ότι το θέμα αυτό σηκώνει πολύ συζήτηση. Παραθέτω όσα έγραψαν οι αναγνώστες με τη σειρά που τα έλαβα.

Αγαπητέ μου Γιώργο, θα ήθελα να εκφράσω τις σκέψεις μου σχετικά με την απόφαση του Bob να θέσει συνειδητά τέλος στη ζωή του. Διαβάζοντας το άρθρο χρειάστηκα πολλές ώρες να επεξεργαστώ όλα τα συναισθήματα που μου προκάλεσε. Καταρχάς συμπόνια για σένα και την Μαρο που χάσατε έναν μακρο-

χρονο φίλο, όπως και ένα κομμάτι του κοινού σας παρελθόντος. Θυμό για την αρρώστια που βάζει φρένο στην εξέλιξη μας, επηρεάζοντας όχι μόνο το σώμα αλλά και το πνεύμα μας. Συμπάθεια για την οικογένεια του που πέρασε όλη αυτή την δύσκολη περίοδο και, παρα τον δικό τους πονο, επέδειξαν μεγαλείο ψυχής συνοδεύοντας τον μέχρι την τελευταία του αναπνοή. Κατανόηση και σεβασμό για την σύζυγο του που ήταν διαρκώς δίπλα του. Ξέρω ότι εσύ έχεις μια άλλη άποψη, ίσως να έχεις και δικίο. Ωστόσο εγώ βλέπω μια συζυγική σχέση που διήρκεσε πολλά χρόνια, μια γυναίκα που στάθηκε στον σύντροφο της και σεβάστηκε την απόφαση του. Για να έμεινε τόσα χρόνια μαζί της ο Bob σίγουρα είχε τους λόγους του.

Πάνω από όλα όμως, το συναισθημα που με έχει κυριεύσει είναι θαυμασμός για αυτόν τον άνθρωπο που αποφάσισε να φύγει περπατώντας! Χωρίς σωληνάκια, πάνες και μόνιτορ υποστηρίξης. Όσο ακόμα ήταν σε θέση νηφιλια να λαμβάνει μόνος του αποφάσεις, επέλεξε να αποχωρήσει όρθιος με περηφάνια. Ο λόγος που τον θαυμάζω είναι γιατί εμείς οι άνθρωποι έχουμε έμφυτο το ένστικτο της επιβίωσης. Το να λάβουμε μια απόφαση να θέσουμε τέλος στη ζωή μας είναι "αφυσικό" οπότε και

ProgressNet[®]

- ▶ Κατασκευή ιστοσελίδων & e-shop
- ▶ Ανάπτυξη Web - Mobile εφαρμογών
- ▶ Ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων

www.progressnet.gr 211 18 28 724

οπτική.
Καλη συνέχεια, καλό κουράγιο και πολύ δύναμη σου εύχομαι!

Κατερίνα Βέρνερ

Καλημέρα Γιώργο μου, διάβασα την ιστορία του Bob και όπως εσείς, έτσι κι εγώ είμαι πολύ ταραγμένη με την αδικαιολόγητη (για τα δεδομένα που παρουσιάζονται) υποβοηθούμενη αυτοκτονία. Μάλιστα μόλις εχθές το βράδυ έβλεπα ένα ντοκιμαντέρ στο Netflix σχετικά με την βιομηχανία «Προστασίας Παιδιών» στην Αμερική. Είναι πολύ ενδιαφέρον και στο προτείνω για παρακολούθηση. Ο τίτλος είναι «Φροντίστε μου τη Μάγια». Αυτό που υπαινίσσεται το ντοκιμαντέρ είναι ότι, ενώ υπάρχουν πολλά παιδιά τα οποία κακοποιούνται και χρήζουν προστασίας, η σχετική «ιατρική βιομηχανία» προσπαθεί να εκμεταλλευτεί εμπορικά με σκοπό το κέρδος και άλλες περιπτώσεις, εις βάρος των παιδιών και των γονιών. Αυτό θεωρώ ότι συνέβη και στην περίπτωση του Bob. Η αντίστοιχη βιομηχανία υποβοηθούμενης αυτοκτονίας εντοπίζει υποψήφια «πελατάκια» ακόμα και ανάμεσα σε άτομα που δεν χρήζουν τέτοια αντιμετώπιση. Πραγματικά εγείρονται ερωτήματα που τα βρίσκω πολύ ανησυχητικά: πρέπει να εμπιστευόμαστε τους γιατρούς; στον αντίποδα, αν δεν πρέπει να τους εμπιστευόμαστε, μήπως γυρίζουμε πίσω σε χρόνια που υπήρχε προκατάληψη σχετικά με την ιατρική επιστήμη; Είναι ή δεν είναι χρήσιμο να ιδιωτικοποιείται ο τομέας της ιατρικής; Από την μία αποκόπτεται από κρατικούς ελέγχους, καθυστερήσεις και τις γνωστές ανεπάρκειες, από την άλλη μήπως η ίδια η επιστήμη γίνεται μοχλός του κέρδους κατά αυτό τον τρόπο;

Βέρα

Φίλε Γιώργο,
Για την ιστορία του Bob, δυο παρατηρήσεις «στα πεταχτά»:

... εγώ έχω αρχίσει να ανησυχώ για τους ... ασθενείς της Judy. Ευτυχώς που δεν κάνει ... συμβουλευτική ψυχοθεραπεία, θα έστειλε «άψαλτους» πολλούς θεραπευόμενους της.

Δεν ξέρω αν είναι ο χώρος εδώ για δύο ιστορικά παραδείγματα, αλλά το ένα είναι ο Πωλ Λαφάργκ, ο γαμπρός του Μαρξ και συγγραφέας του γνωστού βιβλίου για το «Δικαίωμα στην τεμπελιά». Αυτός και η σύζυγός του αυτοκτόνησαν στα ... 70 τους, για να μην τους πάρουν τα δεινά του γήρατος, το οποίο, καθ' όσα είχαν υπόψη τους, θα' ρχόταν, πάντως, μετά τα 70.

Ένα άλλο. Ο Τζέησον Ξανάκης, αδελφός του γνωστού Ιάνην του συνθέτη, ο οποίος ήταν καθηγητής φιλοσοφίας κάπου στην Αμερική, και ο οποίος δίδασκε στωϊκούς και την ... αυτοκτονία. Με επιτυχία – αρκετοί φοιτητές του αυτοκτονούσαν. Έβγαζε – απ' ό,τι θυμάμαι – τα γράφει ο Λεωνίδα ο Χρηστάκης, αυτά, στην «Ιστορία της αλητείας» - γκόμενες φοιτήτριες, και τις έπειθε να αυτοκτονήσουν μαζί. Για κάποιο λόγο, ο ίδιος την γλύτωσε, και ... έβαζε πρώρη για την επόμενη. Μέχρι που, σε κάποιον από τις

απόπειρές του ... δεν τον προλάβανε. Τι θέλω να πω; ΙΣΤΟΡΙΚΑ, η «ιδέα» κυκλοφορεί. Ένα το κρατούμενο.

Δεύτερον: προσοχή στις ιδέες! Αν παρακολουθείς την στήλη του «Ημερολογίου της Ανώνυμης Χαλκιδέας», θα δεις για ένα φαινόμενο που έχω αναλύσει στα εισαγωγικά μου κομμάτια: την «αρρώστια του συγγραφέα». Η συγγραφέας χρησιμοποιούσε το ημερολόγιό της για να γράφει: «αχ, πόσο ερωτευμένη είμαι με αυτό το άτομο», και έτσι ενίσχυε τον έρωτά της, «κόβοντας» (με την μέθοδο των παρωπίδων) όλες τις αντιθετες ενδείξεις. Αυτό είναι ένα ανώδυνο παράδειγμα. Αν πας, όμως, στον σουηδό Άντερς Μπρέιβικ, ο οποίος, για να προβεί στο έγκλημα που προέβη (μαζικές δολοφονίες καμιά ογδονταριά παιδιών, ως διαμαρτυρία για το «μεταναστευτικό»), θα πρέπει να θεωρήσεις σημαντικό το ότι, τις ιδέες πάνω στις οποίες στήριξε την εγκληματικά ηλίθια και ηλίθια εγκληματική πράξη του, τις είχε επεξεργαστεί σ' ένα ημερολόγιο ιδεών κάπου χιλίων πεντακοσίων σελίδων. Το Ολοκαύτωμα – των Εβραίων, επί Χίτλερ – ήταν επίσης παρόμοιο αποτέλεσμα αλληλοενισχυόμενων ιδεών, σε συλλογικό / κρατικό / θεσμικό επίπεδο, αυτή τη φορά. Αυτό είναι το ΓΕΝΙΚΟ πλαίσιο – δεύτερο το κρατούμενο.

Εγώ, στη θέση σου, θα διάβαζα το βιβλίο που μου 'χε συστήσει η Judy, το a memoir of Love and Loss (2022), της Amy Bloom. Μια και δεν υπάρχει ... εμβόλιο (!) κατά της «αρρώστιας του συγγραφέα», το ασφαλέστερο μέσο προστασίας είναι ένα ... γερό ανοσοποιητικό, που σημαίνει ότι έρχεσαι σε επαφή με ιδέες διαφορετικές από τις δικές σου – και συστηματικά. Εγώ το κάνω συχνά. Δεν βλάφτει, κιόλας, αν δουλεύεις και επεξεργάζεσαι και τα μεθοδολογικά σου εργαλεία και να ενημερώνεσαι διαρκώς και αδιαλείπτως – και εάν – τρίτον – είσαι σε ετοιμότητα να ... αλλάξεις κάποιες απόψεις σου, να τις επεξεργαστείς, τουλάχιστον, ... και υπερψούται (εις πάντα τους αιώνες)!!!

Το ΤΡΙΤΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ, είναι το ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΟ. Δηλαδή ότι ΑΥΤΕΣ οι ιδέες είναι σύγχρονες και «της μοδός», αφορούν στην «οικονομία των πόρων» και στην «υγεία των ασφαλιστικών εταιρειών». Μέχρι και στα μέρη μας «ξεμύτισαν», είτε σε σιωπηρή εφαρμογή («εμβολιαστείτε, για να μη μας γεμίσετε τις εντατικές»), είτε σε ρητή μορφή (οι δηλώσεις Σπύρου Πνευματικού για τους "καρκινοπαθείς τελικού σταδίου" ήταν αυτή η περίπτωση). Έτσι, δεν «κάνεις κάτι» όταν ο κίνδυνος επαληθευτεί, αλλά ΠΡΙΝ αυτός εμφανιστεί, δηλαδή ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ. Θυμάσαι τον «προληπτικό πόλεμο», του Μπους; Το να αυτοκτονείς ΠΡΙΝ εξελχθεί η νόσος του Αλτσχάμερ είναι δείγμα αυτής, της ΤΡΙΤΗΣ διάστασης του ζητήματος, που είναι η «προληπτική ιατρική», εν προκειμένω στη μορφή της «προληπτικής υποβοηθούμενης αυτοκτονίας».

Η εικόνα που δίνεις στο κείμενό σου ... είναι αυτή που έχεις αντιληφθεί, ως ψυχολόγος, και που υποβάλλεις, κιόλας, στον αναγνώστη – ο

Μπομπ κάθε άλλο ήταν για «φεύγα» και, στις δικές μας, τουλάχιστον, πρακτικές και τα δικά μας συστήματα αξιών, θα είχε πολλά καρβέλια να φάει. Προφανώς, η Τζούντυ, άνθρωπος με μανία ελέγχου, καταχράστηκε της επιβολής που είχε πάνω στον Μπομπ, για να εφαρμόσει την ιδεοληψία της, στο βάθος-βάθος της οποίας αχνοφέγγει κάποιο συμφέρον αφενός (εγώ θα τον γηροκομώ; Ή θα τον στείλω σε γηροκομείο να πληρώνω ένα κάρο λεφτά! – το ότι η κυρία «έχει λεφτά» μπορεί μονάχα χειρότερα να κάνει τα πράγματα – προσέξει πού θα τα ξοδέψει!) και, βεβαίως, ένα υπόβαθρο υλιστικό (θεωρώ απίθανο να μην τον αποτέφρωσαν επί τόπου, το πολύ-πολύ να φέρανε ένα κουτάκι, ή μια ... γλάστρα με τις στάχτες του φίλου σου πίσω).

Συνοψίζω: ΙΣΤΟΡΙΚΑ, οι ιδέες αυτές κυκλοφορούν, ΓΕΝΙΚΑ, οι ιδέες θέλουν προσοχή, η πιθανότητα να πάθεις «αρρώστια» μ' αυτές είναι σοβαρή (και οι σπουδές ψυχολογίας δεν αρκούν, κάποιες φορές!) και, ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΑ, αν, φίλε Γιώργο, σοκαρίστηκες με μαν υπόθεση «προληπτικής ιατρικής» («της μοδός»), είναι επειδή αφενός είναι ακραία, και αφετέρου επειδή το θέμα της «προληπτικής ιατρικής» (και πού μπορεί να φτάσει) θέλει μεγαλύτερη προσοχή από όλους μας, αλλιώς μας περιμένουν εκπλήξεις.

Να είσαι καλά, με τιμάς με το ενδιαφέρον σου για τη γνώμη μου!

Κωστής Δεμερτζής

Καλησπέρα κύριε Πιντέρη,
Είναι εξαιρετικά αναπάντεχο ότι τις τελευταίες μέρες συνομιλώ με κόσμο σχετικά με την υποβοηθούμενη αυτοκτονία, και μόλις διαβάζω άρθρο στο οποίο περιγράφετε την εμπειρία σας.

Δεν γνωρίζω λεπτομέρειες για την νόσο Αλτσχάμερ, δηλαδή αν κάποιος παρουσιάζει «αναλαμπές» ή όχι, οπότε δεν μπορώ να πάρω θέση για τον φίλο σας και την απόφαση της οικογένειας.

Έχοντας ζήσει όμως με έναν κατάκοιτο πατέρα για 3 χρόνια, που το μυαλό τα είχε «τετρακόσια» αλλά το κορμί δεν ακολουθούσε, βασανιζόταν και παρακαλούσε να φύγει. Αν γνώριζα για την υποβοηθούμενη αυτοκτονία 12 χρόνια πριν σίγουρα θα του το πρότεινα. Το ίδιο συμβαίνει σήμερα στον πατέρα μιας φίλης μου,

VET CLINIC
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟ
KENTRO
ΖΩΩΝ
ΣΥΝΤΡΟΦΙΑΣ

Κατερίνα Μπίρου-Παταλίδου
Κτηνίατρος D.V.M UTH

Λαοδίκης 34, 16674 Γλυφάδα
Τηλ. 210-8942429
6976911720
mpirouk@gmail.com
www.mpirouvet.gr

COOLMATTER TECHS
Υποστήριξη Υπολογιστών
6931 251 421

Για άλλες Εφημεριδούλες
και άλλα πολλά:
<https://www.pinteris.gr>

που βασανίζεται, το ίδιο μια φίλη μου με καρκίνο στα κόκκαλα.....εξαιρετικά επώδυνο. Και οι 2 θέλουν να φύγουν και οι συγγενείς και φίλοι συμφωνούν.

Ήθελα λοιπόν να προτείνω σε όποιον αναλάβει από την Δευτέρα 26, να ξεκινήσει μια δημόσια διαβούλευση επι του θέματος! Στην Ευρώπη υπάρχουν ήδη 6 κράτη που η υποβοηθούμενη αυτοκτονία είναι συνταγματικά αποδεκτή.

Θα ήθελα να το δώ να γίνεται και στη χώρα μας. (Φανταστείτε το μένος των παπάδων μας!!!)

Με αυτήν την φίλη μου που είναι άρρωστος ο πατέρας της, με την Κωνσταντίνα λοιπόν, είπαμε να οργανώσουμε ένα μίνι συνέδριο για την υποβοηθούμενη αυτοκτονία με συμμετέχοντες ανθρώπους από την ιατρική κοινότητα, ασθενείς αν μπορούν να έρθουν ή με διακαναλική παρουσία, είναι κάτι το οποίο συζητήσαμε μόλις προχθές!!!!

Θα σας ενδιέφερε να μας βοηθήσετε σε αυτό? Ευχαριστώ για τον χρόνο σας,

Με εκτίμηση,
Ρενάτα Βαλμά

Αγαπητε φιλε Γιωργο, μετα την μοναδικη εμπειρια σου,με τον φιλο σου Βοβ, που εφυγε πρωρα, ισως με την θεληση του, θελω και εγω να αναφερω οτι με απησχολησε σχετικα. Αν νομιζεις οτι μπορει να φανει χρησιμο, μπορεια να το δημοσιευσης στην "Εφημεριδούλα".

Πριν απο περιπου 11 χρονια, χρονος που πεθανε ο πολυαγαπημενος μου ανδρας, για 60 χρονια, με απασχολησε η σκεψη του θανατου μου. Δεν με φοβιζε ο θανατος μου τοτε, ουτε με φοβιζει τωρα ..Με φοβιζει ο σωματικος πονος. Πως να τον προλαβω ή να τον σταματήσω. Έτσι ερευνωντας για λυσεις, βρεθηκα στην ...νομοθεσια της Ελβετιας.

Εκει βρηκα την Dignitas.Λυση για μενα αν υποφερω απο σωματικο πονο. Εμαθα οτι χρειαζεται να γινω κατι σαν συνδρομητρια, με ένα πολυ μικρο ετησιο ποσον.Οταν ερθει η στιγμή της ευθανασίας μου, το οφειλομενο ποσον για ολα, ήταν τοτε, ενα ποσον αξιολογο. Ακομα θυμαμαι οτι ήταν πολυ καλά ,νομιμα οργανωμενη η Dignitas.

Αργοτερα εμαθα οτι υπαρχει και αλλη παρομοια λυση, στην Ελβετια,που δεχονται μονο Ελβετους. Ο πατερας της φιλης μου- ειναι ιατρος η φιλη μου- σε πολυ ωρημη ηλικια και βαρεια αρρωστος, τελειωσε την ζωη του εκει, περισι αξιοπρεπως με δικη του επιθυμια. Με πληροφορησε ακομα η φιλη μου, οτι δεν δεχονται ατομα με Ανοια.

Δεδομενου οτι ζω μονη και αποφασιζω εγω για την ζωη μου, μιλησα με τον γιο μου και του εξηγησα την λυση της Dignitas, και του ζητησα οταν εγω θελησω να φυγω απο την ζωη, οταν γινουν ανυποφοροι οι πονοι, θελω να με συνοδευσει ο ιδιος εκει, Σημφωνησε και το βρηκε σωστο, οταν χρειασθει και για τον ιδιο.

Ο καιρος περνα, εγω μεγαλωνω, ειμαι αρκετα υγιης για την ηλικια μου, ενεργη και συμμετεχουσα στα της ζωης. Η σκεψη της Dignitas εχει ξεχαστει για μενα. Αν αρρωστησω και εχω πονους, ισως πλησιασω την ιδεα παλι.

Ομως ο νεος φοβος της Ανοιας,Αλτσχαιμερ, ειναι κοντα, βλεπωντας δικους μου ανθρωπους πως αρχιζουν και πως εξελισσεται αυτη η ασθενια.

Σκεπτομαι οτι ισως ο φιλος σου Βοβ, που ηταν ανθρωπος της επιστημης,της σκεψης,της διαυγιας, γνωριζοντας τις αλλαγες που ερχονται με την ανοια, ισως τρομοκρατηθηκε και αποφασισε και θελησε να φυγει πριν χειροτερευσει..Και ισως σε περιπτωση που και η Dignitas,δεν δεχεται ατομα με Αλτσχαιμερ, Άνοια, επικοινωνοντας μαζι τους εγκαιρως,αποδειξε οτι ηταν ακομα επικοινωνιακος, αρα αποδεκτος. Ισως γι αυτο βιαστικε να φυγει. Ολα ειναι "ισως" Γιωργο, μια και δεν ξερω περισσοτερα.

Την λυση Dignitas,ισως την σκεφτω αν αρχισουν συνπτωματα Ανοιας. Αναρωτιεμαι αν θα προφθασω .Μαλλον. Εγκαιρως?

Ειρηνη Μπαρμπεροπούλου

Αγαπημένη μου Γιώργο,
Διαβάζοντας την μοναδική και απίστευτη εμπειρία που βιώσατε αρχικά σοκαρίστηκα....
Ανάμεικτα τα συναισθήματα που ένιωσα. Η εξέλιξη ήταν ραγδαία και βρεθήκατε προ τετελεσμένου δυσάρεστου γεγονότος.

Ο Βοβ ήταν ένας έξυπνος, μορφωμένος, γλυκύτατος και αυθόρμητος άνθρωπος. Κατάλαβα ότι με την Judy έζησαν μαζί πάνω από 55 χρόνια (περίπου) και οι κόρες τους είναι τώρα σχεδόν 50 χρόνων. Άρα σίγουρα η απόφαση που πάρθηκε ήταν αποτέλεσμα ωρίμου σκέψης και πολύωρων συζητήσεων, ίσως και ρητής εντολής από τον Βοβ όσο ακόμα μπορούσε να σκεφτεί καθαρά. Το τι περνάει κάθε οικογένεια μέσα στο σπίτι δεν μπορεί να το ξέρει κανείς... Δεν νομίζω ότι η οικογένεια του προέβη στην απόφαση αυτή κακόβουλα, μάλλον ακολούθησε την επιθυμία του.

Είχατε σχεδόν 6 χρόνια να βρεθείτε από κοντά, ίσως να υπήρχαν και άλλα θέματα υγείας τα οποία δεν προλάβατε να συζητήσετε, ο λιγοστός χρόνος μέσα από το skype μάλλον δεν αποκάλυπτε όλη την αλήθεια...

Το σύντομο χρονικό διάστημα που συνέβησαν όλα προκαλεί ερωτήματα, θυμό, λύπη, απογοήτευση... ένας υπέροχος άνθρωπος έφυγε...

Ίσως εγώ θα προσπαθούσα να επικοινωνήσω με τον παλιό του φίλο (δύο θα πήγαιναν έγγραψε, τελικά πήγε ένας...).

Σχεδόν 47 χρόνια φιλίας είναι μια ολόκληρη ζωή, τα θερμά μου συλλυπητήρια για τον φίλο σας.

Φιλικά και με εκτίμηση πολλά φιλιά,
Αγνή

Συμπέρασμα (δικό μου)

Ίσως εκείνο που αξίζει τον κόπο να συζητηθεί είναι η έννοια της **αξιοπρέπειας**. Τι ακριβώς εννοούμε μ' αυτή τη λέξη και πόση σχέση έχει με την Dignitas όταν αυτή απευθύνεται κυρίως σε πλουσίους;

Όμως μια τέτοια συζήτηση πέφτει λίγο βαριά για Ιούλιο. Ίσως από Σεπτέμβρη...

Συνεδρίες μέσω Skype
Πληροφορίες
pinteris@hotmail.com
210 - 96 52 336

Διαδραστική Εφημεριδούλα

Οι αναγνώστες μπορούν να συμμετέχουν ενεργά με τρεις τρόπους:

Ο πρώτος, με το να προτείνουν θέματα για τα οποία θα ήθελαν να μάθουν κάτι περισσότερο.

Ο δεύτερος με σχόλια, απορίες και παρατηρήσεις που – αν παρουσιάζουν ενδιαφέρον και δεν είναι μακροσκελή – θα μπαίνουν σε μια μόνιμη στήλη με τίτλο Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ.

Ο τρίτος με κάποιο σύντομο άρθρο, δικό του ή κάποιου άλλου. Όλα αυτά πάντα με αποστολή στο pinteris@hotmail.com.

Όταν έλλειψε η γάτα

Το θέμα έχει να κάνει με την ακρίβεια και ειδικότερα με τις αυξήσεις των τιμών στα σουπερ-μάρκετ. Η «γάτα» ήταν ο Άδωνις Γεωργιάδης όσο ήταν υπουργός ανάπτυξης. Βέβαια, αυξήσεις γινόντουσαν και στις μέρες του, αλλά με το καλάθι του νοικοκυριού από τη μια και κάποια πρόστιμα που έβαζε για αισχροκέρδεια από την άλλη, ήταν συνέχεια από πάνω τους και κάπως τους έκοβε τη φόρα.

Ήρθε όμως η υπηρεσιακή κυβέρνηση και μέσα στον Ιούνιο οι τιμές σε πολλά προϊόντα άρχισαν ν' αυξάνονται από τη μια εβδομάδα στην άλλη με αποτέλεσμα η ακρίβεια να έχει γίνει το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα της καθημερινότητάς μας. Τώρα, καλείται να βγάλει το φίδι απ' την τρύπα ο νέος υπουργός ανάπτυξης Κώστας Σκρέκας. Για να δούμε. Θα τα καταφέρει;

Στην ιστοσελίδα
pinteris.gr

ΜΑΘΑΙΝΩ ΧΩΡΙΣ
ΔΙΑΒΑΣΜΑ

1. Η Διανοητική Νοημοσύνη
2. Η Συναισθηματική Νοημοσύνη
3. Η ψυχολογία του Καρλ Γιούνγκ:
4. Συναισθήματα που δεν εξηγούνται
5. Η Ευθύνη - Μια άγνωστη λέξη
6. Η θεωρία του Carl Rogers
7. Σεξ Αυτοπαρατήρηση
8. Το Φλερτ
9. Κριτική της Αστρολογίας
10. Η Αντίληψη

ΤΟ ΚΑΝΑΛΙ ΜΟΥ
ΣΤΟ YouTube:

<https://www.youtube.com/@user-im6kd8gu2w/videos>